

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 21. listopada 2018.

[Multimedia]

Služenje je najučinkovitiji lijek protiv bolesti traženja prvih mjesta

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Tekst današnjeg Evanđelja (usp. Mk 10,35-45) opisuje Isusa koji, još jednom i s velikom strpljivošću, nastoji ispraviti svoje učenike obraćajući ih s mentaliteta svijeta na Božji. Prigodu za to su mu pružila braća Jakov i Ivan, dvojica od prvih učenika s kojima se Isus susreo i pozvao da ga slijede. Sada su s njim već poprilično dugo i pripadaju upravo skupini dvanaestorice apostola. I tako, dok su bili na putu prema Jeruzalemu, gdje se učenici žarko nadaju da će Isus, u prigodi blagdana Pashe, konačno uspostaviti Božje kraljevstvo, dvojica braće smogoše hrabrosti, pristupiše Učitelju i uputiše mu svoju molbu: „Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva“ (r. 37).

Isus zna da su Jakov i Ivan nošeni velikim zanosom prema Njemu i Kraljevstvu, ali također zna da su njihova očekivanja i njihova gorljivost zatrovani duhom svijeta. Stoga odgovara: „Ne znate što ištete“ (r. 38). I dok oni govore o „prijestoljima slave“ na kojima se sjedi uz Krista Kralja, on govori o „kaležu“ iz kojeg se pije, o „krštenju“ koje treba primiti, to jest o svojoj mucu i smrti. Jakov i Ivan, smjerajući i nadalje na povlasticu kojoj su se nadali, spremno odgovaraju: da, „možemo“! Ali oni zapravo i dalje ne shvaćaju što govore. Isus im nagovještuje da će njegovu čašu piti i njegovo krštenje primiti, to jest da će i oni, poput ostalih apostola, imati udjela u njegovu križu kad za to dođe vrijeme. Međutim – zaključuje Isus – „sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati – to je onih kojima je pripravljeno“ (r. 40). Time im zapravo želi reći: sada me slijedite i učite se putu ljubavi na kojem je čovjek „na gubitku“, a nebeski će Otac razmišljati o nagradi. Put ljubavi uvijek nosi sa sobom „gubitak“, jer ljubiti znači odbaciti sebičnost, autoreferencijalnost, kako bi se služilo drugima.

Isus je tada shvatio da se ostala deseterica apostola ljute na Jakova i Ivana, pokazujući tako da imaju isti svjetovni duh. I to mu daje inspiraciju za pouku koja vrijedi za kršćane svih vremena, pa i za nas. On kaže: „Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga“ (rr. 42-44). To je pravilo kršćanina. Učiteljeva poruka je jasna: dok velikani ovoga svijeta grade sebi „prijestolja“ za vlastitu moć, Bog odabire neudobno prijestolje, križ, s kojeg se vlada darivanjem života: „Sin Čovječji – kaže Isus – nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge“ (r. 45).

Put služenja je najučinkovitiji lijek protiv bolesti traženja prvih mjesta; to je lijek za one koji su skloni laktaštvu, onom traženju prvih mjesta, koje truje tolike društvene sredine i nisu ga pošteđeni ni kršćani, Božji narod, pa ni crkvena hijerarhija. Stoga, kao Kristovi učenici, prihvatimo ovo Evanđelje kao poziv na obraćenje, da hrabro i velikodušno svjedočimo Crkvu koja se priginje do nogu posljednjih da bi im služila s ljubavlju i jednostavnošću.

Neka nam Djevica Marija, koja je potpuno i ponizno prijanjala uz Božju volju, pomogne da s radošću slijedimo Isusa na putu služenja, glavnom putu koji vodi prema nebu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Jučer je u Malagi u Španjolskoj blaženim proglašen svećenik Družbe Isusove Tiburzio Arnáiz Muñoz, utemeljitelj Misionarki nauka o zemljoradništvu. Zahvalni smo Gospodinu za svjedočenje ovog gorljivog služitelja pomirenja i neumornog navjestitelja evanđelja, osobito među malenima i zaboravljenima. Neka nas njegov primjer potakne da budemo činitelji milosrđa i hrabri misionari u svim sredinama; neka nas njegov zagovor podupire na našem putu. Zaplješćimo svi blaženom Tiburziju!

Danas slavimo Svjetski dan misijâ na temu „Zajedno s mladima donosimo evanđelje svima“. Zajedno s mladima: to je put! I to je stvarnost koju, hvala Bogu, proživljavamo ovih dana na njima posvećenoj Sinodi: slušajući ih i uključujući ih otkrivamo mnoga svjedočanstva mladih koji su u Isusu pronašli smisao i radost života. Često su ga upoznali zahvaljujući drugim mladima koji su već bili uključeni u zajednicu braće i sestara koja je Crkva. Molimo da novi naraštaji nikada ne budu prikraćeni za navještaj vjere i poziv da surađuju u poslanju Crkve. Pritom imam pred očima mnoge kršćane, muškarce i žene, laike, posvećene osobe, svećenike, biskupe koji su utrošili i dalje troše svoje živote daleko od svoje domovine, naviještajući evanđelje. Njima iskazujemo svoju ljubav, zahvalnost i molitva. Izmolimo za njih jednu Zdravo Mariju. [moli molitvu]

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana